Ao. 1829. No. 77.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag. den 30 Junij.

FRANKFORT, den 26sten Junij.

Te Weenen werden den 17den dezer op de beurs brieven uit Bucharest medegedeeld, volgens welke het Russische belegerings korps van Silistria reeds bres zou geschoten hebben en derhalve spoedig de val dezer vesting kon te gemoet gezien worden. Uit de tot dus verre bekende officiele berigten kan men echter niet nagaan, dat de belegering reeds zoo ver gevorderd kan zijn.

Van den 27sten Junij.

Volgens berigten uit Konstantinopel van den 1sten dezer (over Odessa ontvangen) lag de kapudan-pacha nog bij Farnaki voor anker en een ander gedeelte zijner vloot aan den mond des kanaals, aan de Aziatische kust; terwijl zich vijf schepen naar Burgas begeven hadden.

— Brieven uit Bucharest van den 9den dezer melden, dat, ofschoon de pest sedert den ... niet toegenomen heeft, nogtans alle winkels en de markt gesloten zijn. Uit Gallacz heeft men berigt, dat aldaar mede de pest ontstaan is. Vermits zich aldaar Russische hospitalen bevinden, en de gemeenschap van Wallachije met de kusten der Zwarte Zee over deze stad gaat, is dit eene bijzonder treurige gebeurtenis. — Van Silistria had men den 9den te Bucharest geene berigten.

PETERSBURG, den 17den Junij.

Uit Tiflis wordt gemeld, dat de prins *Chosrew-Mirza*, zoon van den vermoedelijken erfgenaam des Perzischen troons, binnen kort met al zijn gevolg van daar vertrekken zal, om zich naar Petersburg aan het keizerlijke hof te begeven.

Sedert eenigen tijd bemerkt men, dat de oorlogzuchtige volksstammen, die de noordoostelijke afhelling van den Kaukasus bewonen, gaande weg vredelievender worden, en de weldadige bemoeijingen onzer regering, om hen tot zedelijkheid te brengen, te gemoet komen.

Mehti-Chan, Schamchal van Tarki, heeft van de regering vergunning bekomen, om zich naar Petersburg te begeven, en zal spoedig alhier aankomen. Deze vorst, die aanzienlijke bezittingen heeft en grooten invloed op de bergvorsten zijner nabuurschap uitgeoefend heeft, is ten allen tijde wegens zijne onwrikbare verknochtheid aan Rusland onderscheiden en heeft den rang van luitenant-generaal in onze armee.

ODESSA, den 16den Junij.

Vóór eenige dagen zijn alhier met een Sardinisch en een Oostenrijksch vaartuig aangekomen de gevangene Russen, die de Sultan losgelaten heeft, en wier getal uit 4 officieren, 2 vaanjonkers en 106 onder-officieren en soldaten bestaat. Niemand weet hier de redenen, welke den Sultan tot deze loslating bewogen hebben. Zoo veel slechts heeft men vernomen, dat in het begin van Mei een zijner gunstelingen de Russische gevangenen, die zich op het Prinsen-eiland bevonden, bezocht, en hun zeide, dat de Sultan voornemens was, om hun allen de vrijheid te schenken. Kort daarop kwam dezelfde persoon weder, zocht de bovengemelde manschap uit en zeide hun, dat zij zich aan boord der vaartuigen moesten begeven, die gereed waren om hen te ontvangen en naar Odessa te brengen; tevens gaf hij aan de achterblijvenden te kennen, dat zij ook spoedig hunne vrijheid bekomen zouden. — Bij hun vertrek had men aan de gevangenen geene vragen gedaan, noch eenige belofte van hen gevorderd.

— De admiraal *Greigh* heeft berigt gezonden, dat een daartoe afgezonden smaldeel den 12den April te Schila acht Turksche schepen verbrand heeft. Den 16den Mei is te Penderaklia een Turksch oorlogsschip vernield, dat onlangs was van stapel geloopen.

WARSCHAU, den 21sten Junij.

Er zijn weder zeer gunstige berigten van het oorlogstooneel ontvangen. Brieven van den 14den melden, dat de Turken bij de vervolging op nieuw geslagen zijn, en twaalf stukken geschut verloren hebben. Een klein korps, dat van Schumla kwam, is mede in de algemeene vlugt medegesleept geworden, en de bevelhebber van hetzelve, een pacha, is, zegt men, gesneuveld. De Russische troepen zetten de vervolging met den grootsten ijver voort; de kavallerie onder den graaf *Pahlen* onderscheidt zich daarbij inzonderheid.

De generaal *Kaprijanoff* heeft met de husaren twee redouten ingenomen, 3 wersten van Schumla gelegen, welke in het vorige jaar door de Russen zijn aangelegd, en thans de Turken tegen hen dienden. De vijand houdt nergens stand, vlugt verstrooid in de gebergten, en verliest veel gevangenen.

Dezen morgen is er, ter viering der overwinning van den 11den dezer, in het kamp bij Warschau godsdienst en groote parade gehouden. Z. M. de Keizer was daarbij tegenwoordig.

BERLYN, den 24sten Junij.

Gisteren werd alhier, in de Grieksche kapel van Hare Majesteit de Keizerin van Rusland, een plegtige godsdienst gehouden, en een *Te Deum* gezongen ter dankzegging voor de overwinning, door de Russische troepen den 11den dezer bij Schumla behaald.

Te Berlijn zal reeds binnen weinige dagen een gedenkpenning van deze overwinning uitgegeven worden. Hij zal op de eene zijde het hoofd van Z. M. den Keizer van Rusland, met den lauwer des helds gekroond, vertoonen, met het randschrift: *Nicolaus I Totius Russiae Imperator;* en op de andere zijde zal men tusschen een lauwerkrans de woorden lezen: *Auspiciis Augustissimis et Ductu Comitis de Diebitsch Turcarum Ferox Exercitus sub Primo Visirio Concisus Apud Schumlam Die 30 Mai, Stili Veteris 1829.*

LONDEN, den 24sten Junij.

Onder de stukken, betrekkelijk Portugal, welke dezer dagen aan het parlement zijn overgelegd, vindt men eene nota van den markies *van Barbacena* aan den graaf *van Aberdeen*, minister van buitenlandsche zaken, van den 25sten November 1828, waarbij de markies, in naam van don *Pedro* en ten behoeve van dona *Maria*, den bijstand van Engeland tegen den overweldiger verzoekt, alsmede het antwoord van den graaf *van Aberdeen*. De markies grondt zijn verzoek op de traktaten, welke tusschen Engeland en Portugal bestaan. Hij beweert, dat deze traktaten van eenen bijzonderen aard zijn, en dat men ze in hun geheel beschouwen, en niet ontleden moet, om ze wel te verstaan; dat in onderscheidene gevallen uitdrukkelijk van oproer wordt melding gemaakt, het zij bij gelegenheid van aanvragen om hulptroepen, of om het ligten van krijgsvolk toe te staan, hetzij om wederzijds de rebellen uit de beide staten te weren. Deze alliantie werd gesloten tijdens den opstand van den infant don *Hendrik* tegen zijnen broeder, Koning *Ferdinand*, een geval dat thans weder tusschen don *Pedro* en don *Miguel* bestaat.

Bij het antwoord van den graaf van *Aberdeen* wordt dit verzoek van de hand gewezen. Hij beweert, dat de bestaande traktaten, het zij men ze in hun geheel of afzonderlijk beschouwt, geen grond voor het verzoek van den markies van *Barbacena* opleveren; dat geen dezer traktaten eenige stellige bepaling behelst, welke ten behoeve van dit verzoek kan ingeroepen worden; dat noch uit hunnen letterlijken inhoud noch uit hunnen doorgaanden geest kan afgeleid worden, dat Engeland, in een geval zoo als dit thans bestaat, bijstand behoort te verleenen. Men kan bij geene mogelijkheid zich voorstellen, zegt hij, dat een onafhankelijke staat ooit de regeling zijner huishoudelijke zaken aan eene andere mogendheid zou hebben willen opdragen. De geest der traktaten en hunne geschiedenis toonen alleen, dat Engeland de bescherming van Portugal tegen aanrandigen van buiten 's lands heeft op zich genomen. Nooit, tot in 1820 toe, is Engeland geroepen geworpen, om zich met de binnenlandsche aangelegenheden van Portugal te bemoeijen. Sedert dien tijd is daartoe wel bij herhaling verzoek gedaan, maar telkens is dit van de hand gewezen. In 1826 werd het zenden van Engelsche hulptroepen daardoor gewettigd, dat de Portugeesche uitgewekenen eene vreemde strekking hadden aangenomen, zich in Spanje verzameld en gewapend hadden; doch de Engelsche bevelhebber had toen ook stelligen last om zich met den strijd der partijen niet te bemoeijen, maar zich alleen tegen vreemde aanranding te verzetten.

Uit Portsmouth meldt men de aankomst van het schip de *Ocean* van het eiland Terceira, van waar hetzelve den 15den dezer maand afgezeild is. Daags na deszelfs vertrek, schijnt dit schip, door eene gewapende boot, behoorende tot het Portugesche fregat *Perole*, genoodzaakt geworden te zijn om tot 's anderen daags bij dat fregat te vertoeven. Na dit in dien tusschentijd de brieven, welke *Locke*, kapitein van gemeld schip, bij zich had, alhoewel door den Engelschen consul verzegeld, doorloopen en die van Portugesche ingezetenen van Terceira er uitgenomen waren, is het hem vergund zijnen koers voort te zetten. Algemeen gelooft men, dat don *Miguel*, door onderschepping dezer briefwisseling, achter de gevoelens der bewoners van Terceira betrekkelijk zijn bestuur tracht te komen, ten einde, zoo als vroeger te Madera en te Oporto, aanleiding tot gruwelen te vinden.

PARYS, den 24sten Junij.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van gisteren, is nader voorgedragen de wet betrekkelijk de regeling van buitengewone uitgaven over 1827, waarin begrepen is de post, welke de vorige minister van justitie, volgens besluit der kamer, zonder genoegzame volmagt besteed, doch welke de kamer der pairs geleden heeft, zonder de bijvoeging, dat deze uitgaaf op den bedoelden minister zou kunnen verhaald worden. De meerderheid van de kamer der afgevaardigden heeft thans de geheele uitgaaf verworpen. Dit is bij eenvoudige stemming gebeurd, zonder eenige voorafgaande discusie. Alleen de uiterst regter zijde (110 leden) heeft voor het toestaan der uitgaaf gestemd.

BRUSSEL, den 26sten Junij.

Er zijn twee Koninklijke besluiten van den 20sten dezer uitgevaardigd; in het eerste wordt verklaard, dat voortaan de verpligting om het *Collegium Philosophicum* te bezoeken, voor hen, die zich tot theologische studiën in de bisschoppelijke seminarien bestemmen, zal ophouden; — en in het ander wordt de wijze bepaald, waarop jonge lieden, gemeld Collegium niet bezocht hebbende, noch aldaar geëxamineerd zijnde, in de seminarien toegelaten zullen worden.

Van den 27sten Junij.

Eergisteren is Z. M. te Maastricht aangekomen. In den avond heeft Hoogstdezelve het concert van het genootschap *Orpheus* bezocht. Bij 's Konings komst hief het orkest het volkslied aan en het geheele gezelschap zong staande vier coupletten van dit volkslied van *Tollens*. 's Anderen daags 's avonds heeft Z. M. den schouwburg bezocht.

Mengelwerk.

Aan de Redactie!

Bij het lezen van het artikel in het bijvoesel op het *Algemeen Handels-Blad*, van den 6den dezer, over het verwerpen der begrooting, zijn de volgende aanmerkingen bij mij opgekomen, die gij wel eene plaats in uw geacht Dagblad zult vergunnen.

Het zal wel geen breedvoerig betoog behoeven, dat, volgens art. 121 der grondwet, zoo wel de eerste als tweede afdeeling der begrooting, aan eene gewone vergadering der Staten-Generaal moet worden ingezonden, en dat dus de kroon, ten aanzien van de laatstgemelde, geen zoodanig,

als omtrent de eerste afdeeling aan eene bepaling van tijd is gebonden, en gevolglijk geenszins de vrijheid heeft, om zich in dezen *naar de omstandigheden te regelen.* Dit art. spreekt toch in het algemeen van begrooting; en van deze begrooting wordt gezegd, *eerst* dat zij in de gewone vergadering, dus in die van October, volgens art. 97, wordt voorgedragen, en *vervolgens* in art. 122: dat zij in twee afdeelingen gesplitst wordt, van welke de eerste den tijd van tien jaren blijft voortduren.

De *tweede* afdeeling beweert men in dit spitsvondig artikel, dat wel voor den tijd van één jaar vastgesteld wordt, maar dat de grondwet geenszins de verpligting oplegt, om daarvan telken jare eene voordragt in te zenden. Doch wanneer in art. 123 van eene goedkeuring der uitgaven voor de tien naastvolgende jaren gesproken wordt, die aan geene jaarlijksche toestemming zijn onderworpen, — dan volgt uit de kracht der tegenstelling, dat de overige of buitengewone uitgaven, in de tweede afdeeling vervat, dezelve ieder jaar behoeven. Men mag dus hieruit besluiten, dat den stellers der grondwet wel degelijk het denkbeeld voor den geest heeft gezweefd, dat, het zij in tijden vrede, het zij in tijden van oorlog, steeds ieder jaar de tweede afdeeling der begrooting aan de Tweede Kamer zou worden ingezonden. Volgens den schrijver van het artikel zou het voorstel daartoe alleen in tijden van oorlog schijnen te pas te komen, zoo dat in gewone omstandigheden de jaarlijksche begrooting zou kunnen wegvallen, en alles, wat tot dien staat betrekking heeft, op de tienjarige zou behooren gebragt te worden. Maar hij schijnt in art. 126 voorbij gezien te hebben, dat in hetzelve gesproken wordt van uitgaven, welke *inzonderheid* (en geenszins van uitgaven, die *alléén*) tot tijden van oorlog betrekking hebben; zoo dat hier ook uitgaven bedoeld zijn, welke, hoezeer niet tot den oorlog betrekkelijk, echter niet als gewone en voortdurende zijn te beschouwen. Bovendien blijkt het niet, dat men hier *bij uitsluiting* eigen gevoerde oorlogen op het oog heeft gehad. Het is welligt niet te gewaagd, (als men dan toch eenmaal aan het ziften moet gaan) om den zin van die omschrijving: «*tijden van oorlog*» zóó te verstaan of uit te leggen, dat men met dezelve tevens heeft gedoeld op de staatkundige omstandigheden van andere rijken, en op de oorlogen, waarin deze zich kunnen gewikkeld vinden, of welke den algemeenen vrede dreigen te verstooren; — tijden, eindelijk, zoo als wij, met opzigt vooral tot het Oosten, tegenwoordig beleven. Uit deze opvatting zou dan volgen, dat zware sommen, welke tot hiertoe zijn aangemerkt als op de tienjarige begrooting te behooren, op de eenjarige zouden moeten overgebragt worden.

Verder verdient het opmerking, dat art. 124 niet in het algemeen van middelen of belastingen gewaagt, maar bepaalt, dat voor gelijken tijd van tien jaren worden vastgesteld de middelen, *tot vinding* dier uitgaven. Laat ons voor een oogenblik met den schrijver van dat artikel aannemen, dat de speciale wetten, volgens welke de belastingen geheven worden, ook na de verwerping der begrooting verbindende zouden zijn; — dan zou er nog maar alleen uit volgen, dat die belastingen van de natie gevorderd konden worden, doch *niet*, dat die tot eenigerlei uitgaven zouden mogen gebezigd worden. Want die belastingswetten bevatten geen voorschrift, waartoe de uit dezelve voortspruitende inkomsten moeten dienen. De bepaling hiervan is aan de begrooting overgelaten, uit kracht van art. 124, ten gevolge van hetwelk de middelen moeten worden aangewezen of vastgesteld, uit welke *de uitgaven gevonden* zullen worden. Zonder dat deze aanwijzing is gegeven, vermag dus geene belasting tot dekking eener uitgave te strekken. De heffing derzelve zou derhalve, na het verwerpen eener begrooting, op zijn minst genomen, doelloos zijn.

Doch het gouvernement heeft ook altijd begrepen, dat, zonder vaststelling der middelen, er aan geene heffing van belasting te denken was, zoo als, onder anderen, uit de *premissen* van meest al de begrootingswetten van dit nog loopende tienjarig tijdvak blijken kan, als in welke immers de algemeene wet van Julij 1821 en de daaruit gevolgde speciale wetten steeds voorkomen, als bevattende *het stelsel van belastingen.* En daartoe nu moeten de begrootingen dienen, om te bepalen, welke belastingen als middelen tot vinding der uitgaven zullen behouden en vastgesteld worden, hetzij in derzelver geheel, of met weglating, vermindering of vermeerdering van een gedeelte, of wel met invoering van eene geheel nieuwe soort van inkomsten. Als wij acht geven op het voorschrift van dit art., dat, gedurende den tijd van tien jaren, voor welken de middelen bepaald worden, geene verandering daarin mag worden daargesteld, dan op een daartoe strekkend voorstel des Konings, — zal men hierin de tegenstelling vinden opgesloten, dat die verandering op de gewone wettelijke wijze niet alleen, maar zelfs ten gevolge van een voorstel der Tweede Kamer kan plaats vinden, na of wel bij het ten einde loopen van de voor dien tijd van tien jaren vastgestelde begrooting, en gevolglijk bij de voordragt en de overweging van den nieuwen staat, welke één jaar te voren, volgens art. 125, wordt ingediend. Uit deze laatste bepaling kunnen wij bovendien opmaken, dat de ontwerpers der grondwet eenen stilstand in 's lands zaken hebben willen verhoeden, door één jaar vóór den afloop van elk tienjarig tijdvak, den geheelen staat van uitgaven en middelen op nieuw door de gezamenlijke takken der wetgevende magt in overweging te doen nemen; en dat zij alzoo altijd op het oog hebben gehad, *om geene uitgaven te doen geschieden, en geene belastingen te doen dragen, dan uit kracht* ALLEEN *van de op de bepaalde tijden vernieuwde begrootings-wetten.*

Als men de stellingen des S. van dat artikel, ten aanzien der koninklijke voorregten, in hare noodzakelijke gevolgen nagaat en overpeinst, dan is het klaar dat ieder veroveraar, hetzij uit de oude of nieuwere geschiedenis, daarmede volkomen zeker deszelfs heerschzuchtige ontwerpen had kunnen ten uitvoer brengen. Want, volgens dien schrijver is de Koning in de verpligting en staat het hem dus vrij, om, zoo hij daartoe *te vergeefs* de vereischte middelen bij de Staten-Generaal heeft beproefd, voor rekening van den staat schulden te maken, ten einde de onafhankelijkheid van het rijk te handhaven. Maar is de Koning bevoegd in een geval zijnen eed, van de grondwet te zullen onderhouden, te schenden, dan vermag hij het ook in ieder ander geval, wanneer de noodzakelijkheid daartoe door hem aanwezig kon worden geacht. En zie daar dan de deur geopend tot de uitvoering van al die veroveringsplannen, die er, volgens de ervaring, in het hoofd van zoo menig vorst zijn opgekomen. De S. van dat art. had, bij de herinnering van den eed des Konings, ten aanzien van de bewaring der onafhankelijkheid des rijks, moeten letten, dat Hoogstdezelve zweert, dit met *al* ZYN *vermogen*, (niet met ALLE *vermogen* of met ALLE *magt*) te zullen doen. En dan had hij spoedig gevoeld, dat dit gedeelte van den eed niet uit het verband gerukt en geheel op zich zelve moet beschouwd worden; maar dat de Koning steeds de middelen op den daartoe in de grondwet voorschreven weg uit den boezem des volks moet ontvangen, om hem het vermogen te geven, deze onafhankelijkheid te kunnen handhaven. Al wat buiten die middelen geschiedt, is boven *zijn* vermogen, en derhalve een *ander* vermogen, dan dat, hetwelk in den eed is bedoeld. Het is ook naar die middelen, dat de Koning zich in staat gesteld vindt, een grooter of kleiner leger op de been te brengen, of te onderhouden, waarvan hem bij art. 204 de zorg is opgedragen. Ten blijke, dat het opperbevel over de legers, aan den Koning bij art. 59 toegekend, geenszins de magt of het regt in zich sluit, om dezelve *alleen* te vergrooten, mag hier vooral worden vermeld de bepaling van art. 212, houdende, dat de kosten voor de legers van het rijk uit 's lands kas worden voldaan. En over deze kas kan toch niet anders worden beschikt, dan ten gevolge der begrooting, en wel zoodanig, dat de kosten voor ieder ministerieel departement, en dus ook voor dat van oorlog, volgens art. 127, vooraf bij de vaststelling der uitgaven moeten zijn toegestaan of ingewilligd.

Als men al de stellingen des Schrijvers van het artikel te zamen trekt, van onze zijde zelfs toestemmende, dat de begrooting tot geen dwangmiddel mag gebezigd worden, om daarmee geheel vreemde belangen of zaken te bevorderen of door te drijven, — dan volgt er uit, dat de *inwilliging* der Staten-Generaal niet veel meer, dan eene formaliteit zou zijn, en dat dezelve, op zijn best genomen, met eene censuur of beoordeeling zou zijn te vergelijken, die ook des noods buiten de Staten-Generaal zou kunnen verkregen worden. Volgens die stellingen, *die inwilliging* dus niet volstrekt tot de voortduring der uitgaven en der middelen noodig zijnde, en alzoo gemist kunnende worden, zal het gouvernement, dat zich nu reeds zoo karig in het geven van openingen heeft getoond, daarvan schier geheel ontslagen kunnen worden geacht, en zich weinig behoeven te bekommeren, om op de overtuiging der *Kamers* te werken.

Doch men bedenke de gevolgen eens, zoo de belastingschuldigen, die vreemde en tot dus ver nog niet geopperde leer in twijfel trokken; en men bedenke ook tevens den invloed derzelve op het publieke crediet van den staat, en op de wezenlijke en innerlijke vereeniging en genegenheid tusschen den souverein en het volk. Zoodanige leer, in verband met de voorstelling of de bedreiging, als of de gewapende arm des noods het regt van den sterksten zou kunnen uitoefenen, wanneer men zich niet gedwee mogt schikken en onderwerpen (1), zijn niet berekend om de harten te winnen, de driften te stillen, op de overtuiging te werken, en aan woelgeesten en dweepzieken de gelegenheid of het voorwendsel te ontnemen, het volk in onrust te brengen en zaden van wantrouwen te strooijen.

Beveelt liever aan, dat het gouvernement gehoor geve aan de met zoo veel zorg en naauwkeurigheid gemaakte aanmerkingen in de afdeelingen op het laatste ontwerp der begrooting; zoo het die aanmerkingen, zoo veel als billijk is, inwilligt, in stede van dezelve met minachting ter zijde te leggen, en in stede van daarenboven de gevaarlijkste stellingen te prediken, die de hevigste oppositie zullen gaande maken en wettigen, — *er is geen twijfel aan*, of, wat ook sommige heethoofden schreeuwen, de Staten-Generaal zullen gretig, (misschien wel met acclamatie) de voordragt aannemen.

Maar handelende in den geest van dat artikel, in hetwelk niet het allerminst vertrouwen op het gezond verstand en op de goede trouw der volksvertegenwoordigers schijnt gesteld te worden, zal men scheuring, partijzucht en de grootste staatsschokken zien plaats grijpen. De hartstogten zullen op het hevigst worden opgewonden; het vertrouwen op de regering zal verdwijnen, als zich trachtende te redden op de doolwegen der spitsvondigheid, die in het einde alleen daartoe zal gestrekt hebben, om het gebrekkige in de grondwet in het oog te doen springen, en eene algemeene begeerte naar verandering en omkeering der staatswet levendig te maken.

DYK- EN POLDERBESTUREN.

Er wordt sedert eenige maanden veel gesproken en geschreven over en tegen de uitvoering van een reglement op de dijk- en polderbesturen, in *Gelderland*, aangaande de daarbij gevolgde circumscriptie van nieuwe polder- en dijkdistricten, tegen den uitgedrukten wil van eene aanzienlijke meerderheid der provinciale staten in de vergadering van 1827, — bij een koninklijk besluit van den 28sten December 1828, provisioneel, of als eene proeve voor den tijd van 3 jaren, goedgekeurd.

In een artikel in de Arnhemsche Courant van den 9den Junij 1829 No. 68, is op eene onwederlegbare wijze het ondoelmatige en weinig grondwettige der bepalingen, bij dat reglement gemaakt, aangetoond, en mag men van den ijver der provinciale staten verwachten, dat zij in de vergadering van 1829 zich deze zaak zullen aantrekken.

Inmiddels is het hoogstbelangrijk, de vraag op te lossen « waaraan « het toch toe te schrijven is, dat men, na de verwerping der circum« scriptie door de staten van het gewest, bij Z. M. op de goedkeuring van « het bedoelde reglement heeft aangedrongen?

Onder vele andere redenen, welke het bestek van een dagblad niet toelaat in het breede te ontvouwen, schijnt vooral de aanleiding en volharding daarin te bestaan, dat men bij het kiezen van leden voor de gedeputeerde staten, niet in acht neemt de bepalingen bij het reglement omtrent de zamenstelling der staten vastgesteld bij koninklijk besluit van den 30sten Mei 1825 No. 98, waarvan Art. 78 aldus luidt.

« Het lidmaatschap der gedeputeerde staten zal niet kunnen worden uitgeoefend door:

« *a.* Regters, openbare aanklagers en derzelver substituten, griffiers « of commiesen-griffiers bij de regterlijke collegien, en alle verdere reg« terlijke ambtenaren, hoe ook genaamd, de plaatsvervangers-betrekkin« gen daaronder echter niet gerekend; terwijl ook het bloote lidmaat« schap in eene regtbank van koophandel ten deze niet hinderlijk zijn zal;

« *b.* De practiserende advocaten, notarissen, procureurs en solliciteurs;

(1) Eene leer, zeer streelend voor de gekwetste eigenliefde van den minister van finantien.

« *c*. De arrondissements- of districts-commissarissen, of districts schouten of onder eenige andere benaming fungerende ambtenaren, intermediair tusschen de provinciale en plaatselijke besturen;

« *d*. Allen, die in eenig stedelijk of gemeentelijk bestuur, hetzij als burgemeester, wethouder, schepen, schout, meijer, enz. hetzij bloote lijk als leden zitting hebben, en de stedelijke en verdere plaatselijke secretarissen, thesauriers en ontvangers, zoo mede de ontvangers bij de stedelijke armen-administratien, godshuizen en bureaux van weldadigheid;

» *e*. Allen zonder onderscheid, die eenige bediening bekleeden of in eenig beheer zijn gesteld, waardoor zij rekenpligtig gemaakt zijn, of in persoonlijke regtstreeksche ondergeschiktheid gebragt zijn van de staten of gedeputeerde staten;

« *f*. Die aan eenig zitting hebbend lid van gedeputeerde staten, of aan den griffier, bestaat in derden, of in eenen anderen graad van bloedverwantschap of zwagerschap; zullende echter niet voor verzwagerden te dezen opzigte gehouden worden zij, wier huisvrouwen elkander binnen een der gemelde graden bestaan, en de zwagerschap gerekend worden op te houden, wanneer de vrouw, door welke de verzwagering is ontstaan, mogt zijn overleden; verzwagering tusschen reeds zitting hebbende personen opkomende, zal de verdere voortduring van zitting, gedurende het overige des termijns, niet beletten.»

Volgens dit artikel, mogen derhalve in de gedeputeerde staten geen zitting hebben zij, die rekenpligtig zijn, of in persoonlijke regtstreeksche ondergeschiktheid staan, gevolglijk ook niet dijkgraven, heemraden, dijkschrijvers of andere tot die collegien behoorende personen, omdat zij verantwoordelijk zijn aan de gedeputeerde staten, door de gehoudenheid om niet alleen de cierongen en andere bestekken voor de dijken, maar ook de zettingen of omslagen, mitsgaders de rekeningen en verantwoordingen hunner administratie aan de goed- of afkeuring der gedeputeerde staten, en dus, wanneer zij van dit collegie leden zijn, aan zich zelven te onderwerpen: — waaruit niet zelden de zonderlinge omstandigheid ontstaat, dat een en dezelfde persoon is de insteller der voordragten, de ontwerper der zettingen en rekeningen, — dat hij vervolgens is lid der commissie uit de gedeputeerde staten, waarin die stukken worden onderzocht, — dat hij is redacteur der rapporten, en, bij de beslissing, de verblinde voorstander van zijn eigen werk en van den verderfelijken geest van *combinatie*, *arrondissering*, *centralisatie* en wat al verder onder soortgelijke benamingen en bedoelingen te rangschikken is.

Wanneer, vraagt men, zal de tijd komen, dat dergelijke onregelmatigheden ophouden en de grondbezitters, door eene meer onzijdige beschouwing tegen drukking zullen worden gewaarborgd?

Voor de provinciale staten is, — men herhaalt dit hier, — de oplossing van dit vraagpunt en het doen ophouden van dit misbruik een der belangrijkste onderwerpen, en het is van hunnen ijver te verwachten, dat zij daarin tusschen beiden treden en de regten van zoo vele klagende grondbezitters in genoegzaam al de polder-districten, door het nemen van gepaste maatregelen, voorstaan; en ook hunne pogingen aan Z. M. den Koning welgevallig zijn zullen.

LE FILS DE L'HOMME OU SOUVENIRS DE VIENNE PAR *MÉRY* ET *BARTHÉLEMY*.

Onder dezen titel verspreidt men in de zuidelijke provincien drie of vier nadrukken van een zeer middelmatig Fransch rijmwerk, ter eere van den jongen NAPOLÉON. Tot vergoeding toe huldigen de beide schrijvers hunnen kleinen held, en laten niets onbeproefd, wat de aandacht van *Frankrijk* slechts op hun onderwerp kan bepalen.

Petit fils d'un César et fils d'un empereur,
Légataire du monde, en naissant roi de Rome,
Tu n'es plus aujourd'hui rien que le fils de l'homme.
Pourtant, quel fils de roi contre ce nom obscur
N'échangerait son titre et son sceptre futur?

Zelfs de *Courrier des Pays-Bas* vindt dat wat sterk; een kind voor een kind zegt hij, dan is de *Duc de Bourdeaux* ligt zoo goed als de *Duc de Reichstadt* — daarenboven moeten wij geen voedsel geven aan een verlangen naar de herstelling der gevallene dijnastie, hetgeen al te veel de noodzakelijkheid der regering van *een* vooronderstelt.

ZALT BOEMEL, den 26. Junij 1829.

Heden zijn alhier ter vervulling der vacature, veroorzaakt door het vertrek van Do. *J. C. Riehm* naar Amsterdam, en door het bedanken van Do. *L. G. Pareau*, op nieuw door den E. kerkenraad der hervormde gemeente geformeerd, de navolgende nominatien.

Twaalftal: D. D. *D. G. Borgstein* te Bolswaard, *A. J. Buijs Ballot* te Brakel; *J. A. Coenen* te Wadenooijen; *J. Gerritsen* te Zoelen; *C. de Groot Stiffij* te Krimpen aan de Lek; *C. Hooijer* te Heumen; *C. A. H. Roobs Wichers* te Driel; *S. H. Koorders* te Maarsen; *G. Ribbius* te Tuijl; *M. B. Rommenij* te Montfoort; *H. A. van der Ven* te Driebergen, en *D. J. Wolterbeek*, te Hillegom.

Zestal: Borgstein, Buis Ballot, Gerritsen, Hooijer, Rommenij, Wolterbeek.
Drietal: Borgstein, Hooijer, Rommenij.

En is daaruit beroepen de weleerwaarde zeer geleerde heer *Cornelis Hooijer* predikant te Heumen, Malden en Groesbeek.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den [illegible] Junij 1675 behaalde het Brandenburgsche leger eene roemrijke overwinning bij *Ratenau*.

Den 28sten dito 1802 stierf de beroemde hoogleeraar J. J. ENGEL te *Berlijn*.

Den 26sten dito 1576 ging de stad *Zierikzee* aan de Spanjaarden over.

Den 29sten dito [illegible] werd er een zoogenoemd verbond van borgtogt met *Frankrijk* gesloten.

Den 30sten dito 1396 werd JAN, *de goede*, hertog van *Bourgondië*, geboren.

Den 30sten dito 1688 had de onderteekening plaats van het verbond tusschen de *Staten* en FREDERIK III, keurvorst van *Brandenburg*.

Den 30sten dito 1691 werd te *Koppenhagen* een verdrag van koophandel gesloten, tusschen dezen staat, den Koning van *Groot-Brittanje* en de kroon van *Denemarken*, door beleid van den afgezant den heer VAN AMERONGEN, die, ruim drie maanden na het sluiten van dit verdrag, aldaar overleed. Zijn lijk, te scheep herwaarts gebragt, werd in de kerk te *Amerongen* begraven. Hij was de vader van den generaal VAN GINKEL, die, om zijn beleid en moed in de onderwerping van *Ierland*, aan Koning WILLEM getoond, door dien vorst tot graaf van *Athlone* en baron van *Agrum* verheven werd; titels, door zijne waardige nakomelingen met eere gedragen.

ARNHEM, den 29sten Junij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 28 Junij	1 El 8 Palm	0 Duim;	gewassen 0 D.,	gevallen	0 D.
Den 29 dito	1 El 7 Palm	5 Duim;	gewassen 0 D.,	gevallen	5 D.

Heden beviel zeer voorspoedig van eenen welgeschapen ZOON, de Hoog Wel Geboren Vrouwe *J. E. J.* BARONESSE *VAN NISPEN VAN ZEVENAAR*, geboren *HOEVEL*.

ZEVENAAR,
den 23sten Junij
1829.

Heden is, na verscheidene jaren aan gedurige ongesteldheid te hebben geleden, in den ouderdom van 45 jaren en 8 maanden, en na eene echtvereeniging van 20 jaren, overleden, mijn Echtgenoot *STEVEN MEIJERINK*, Logementhouder in de *Groote Zwaan* alhier. Strekkende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bedenden, verzoekende tevens van rouwbeklag te blijven verschoond.

ZUTPHEN,
den 27sten Junij
1829.

H. W. NIKKELS,
Wed. S. MEIJERINK.

P. S. *Het bovengen. Logement de Groote Zwaan, zal door de Wed. worden gecontinueerd, bevelende zij zich voortdurend hare geëerde begunstigers aan.*

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE *PUTTEN* zullen op Dingsdag den 14den Julij 1829, des voordemiddags om 10 uren, ten huize van *BEERD FRANSEN VAN SPRIEL*, Kastelein in de Herberg *de Roskam*, te *Putten*, onder nadere approbatie van Hun Ed. Groot Achtb. Heeren Gedeputeerde Staten van de Provincie *Gelderland*, publiek aan de minstaannemenden, bij inschrijving en opbod, aanbesteden: Het BOUWEN van een geheel nieuw SCHOOLLOCAAL, in de Gemeente *Putten*, met LEVERANCIE van alle daartoe benoodigde MATERIALEN.

Zullende acht dagen voor de Aanbesteding, het Bestek, de Conditien en Teekening ter visie liggen op de Secretarie te *Putten*.

Putten, den 26sten Junij 1829.

Burgemeester en Assessoren voornoemd,
VAN DEDEM VAN DRIESBERG.

'SRYKS STOETERY
OP
BORKULO.
PUBLIEKE AANBESTEDING.

Krachtens Zijner Majesteits besluit, en autorisatie van Zijne Koninklijke Hoogheid, den Commisaris-Generaal van Oorlog, zal, onder Hoogstdeszelfs nadere approbatie, door den Luitenant-Kolonel *VAN DE POLL*, of bij deszelfs afwezendheid, door den genen, die met de directie van opgemelde etablissement mogt belast zijn, ten overstaan van Mr. *FREDERIK WILHELM LAMBERGH*, Burgemeester en Secretaris van *Borkulo*, in het openbaar aanbesteed worden, het doen van eenige HERSTELLINGEN aan de GEBOUWEN van 'sRYKS STOETERY aldaar, en het VERNIEUWEN van BRUGGEN, HEKKEN, SCHEERINGEN en DUIKERS op de GRONDEN daaraan behoorende, benevens het LEVEREN van de daartoe vereischt wordende MATERIALEN.

Deze Besteding zal plaats hebben op Maandag den 6den Julij 1829, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van *A. MARTENS*, Logementhouder te *Borkulo*, alwaar het Bestek, zoo als ook in den *Hollandschen Tuin* te *Zutphen*, tien dagen te voren ter lezing zullen liggen, terwijl nadere inlichtingen te bekomen zijn op het Bureau der Stoeterij te *Borkulo*.

---

† † † De Notaris Mr. *J. NYHOFF*, te *Arnhem*, *q. q.*, zal op Maandag den 20sten Julij 1829, des avonds ten zes ure, in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, publiek aan den minst schrijvenden aanbesteden: het BOUWEN van een HUIS, met alle benoodigde MATERIALEN en ARBEIDSLOONEN, en wel binnen *Arnhem*, op het hoek van de Bakkerstraat en Vijzelstraat, weerzijds tusschen het Erf van den Heer *BLAAUW*, naar het Bestek, gedurende drie dagen voor de Aanbesteding, op de plaats zelve, zullende ter visie liggen, en waarbij tevens de noodige aanwijzing zal worden gedaan.

Omtrent de voorwaarden der Aanbesteding zijn informatien te bekomen ten Kantore van gezegden Notaris.

---

† † † § † † Men is voornemens op Woensdag den 1sten Julij 1829, des avonds ten 6 ure, in *het Zwijnshoofd* te *Arnhem*, ten overstaan van den Notaris *A. J. N. GODEFROY*, residerende te *Arnhem*, bij toeslag te verkoopen;

1o. Een HUIS en ERVE, te *Arnhem*, achter de Sabelspoortsmuur, wijk A No. 246. Ingezet op *f* 203-00.
2o. Een DITO aldaar, wijk A No. 148. Ingezet op *f* 201-00.
Beide perceelen in massa gebragt op *f* 447-00.
3o. Een HUIS en ERVE aldaar, wijk A No. 211. Ingezet op *f* 373-00.

4°. Een DITO aldaar, aan den Ouden Kraan, wijk G N°. 59, op *f* 407-00.
5°. Een DITO aldaar, op de Beek, wijk E N°. 103. Ingezet op *f* 607 00.
6°. Een DITO aldaar, in de Nieuwstad, wijk E N°. 164. Op *f* 705-00.
7°. Eene ZITPLAATS in de Groote Kerk te *Arnhem*, Middelpand, 9de Bank, 11de Plaats. Op *f* 135-50.
8°. Eene DITO aldaar, Zuiderpand, 32ste Bank, 4de Plaats. Op *f* 71 00.
9°. Eene DITO aldaar, Noorderkruis, Oostzijde, 29ste Bank, 7de Plaats. Op *f* 8 00.

Inlichtingen omtrent de Verkoopsvoorwaarden zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris.

---

† † † Ten overstaan van den Notaris *P. A. van REES*, te *Nijmegen*, zal op Maandag den 13den Julij 1829, des namiddags ten 4 ure, ten huize van Mejuffrouw de Weduwe *A. CRYNEN*, te *Lent*, finaal worden verkocht:

1°. Een BOUWHOF, in de buurtschap *Haalderen*, onder *Bemmel* gelegen, bestaande in HUIS, SCHUREN, BERG, TUIN, BOOMGAARD, BOUW- en WEILANDEN, groot te zamen 27 Bunders en 22 Roeden; bij inzet gebragt op . . *f* 7090.
2°. Vijf Bunders WEILAND, BOUWLAND en BOSCH aldaar; op . . . . . - 1340
3°. Vijf Bunders BOUWLAND aldaar; op . . . - 530
4°. Eene HOFSTEDE, groot 2 Bunders en 13 Roeden, mede te *Bemmel*; op . . . . . - 990
5°. Drie Bunders en 40 Roeden BOUWLAND, *het Gulegat* genaamd, te *Gent*; op . . . . - 1090
6°. Eene WEIDE, *den Bottenkamp* genaamd, groot 3 Bunders en 40 Roeden, gelegen onder *Persingen*, in de *Ooij*. . . . . - 2825

---

† † † De ondergeteekenden, hier ter stede hebbende opgerigt een MAGAZYN van allerhande soorten van FLESSCHEN, bevolen zich in de gunst van Heeren Wijnkoopers en anderen, des benoodigd, zoo wel binnen als buiten deze stad; kunnende men zich van eene prompte en civiele bediening verzekerd houden.

Arnhem, den 29sten *Junij* 1829.

G. D'ARNAUD GERKENS,
op het Eiland.
F. A. C. OTTERBEIN,
in de Rijnstraat.

---

§ § § Een gehuwd PERSOON van middelbare jaren, door tijdsomstandigheden genoodzaakt zijnde deszelfs Affaire te moeten verlaten, wenschte, tegen genot van een billijk salaris, in eene Fabriek, Trafiek of huis van Negotie geplaatst te worden, onverschillig in welke Provincie of Beroep.

Niet alleen dat hij het Boekhouden en dagelijksch Kantoorwerk kan waarnemen, schrijft en spreekt hij ook de Fransche taal en is in de Duitsche niet onervaren. Ten aanzien van zijn zedelijk gedrag en deszelfs bekwaamheden, kan hij de voldoendste bewijzen opleveren. Men kan zich hieromtrent vervoegen met vrachtvrije brieven, onder letter B, bij den Boekhandelaar *J. L. ZEEHUISEN*, te *Zwolle*, bij wien met veel succes gedebiteerd wordt de derde druk van het werkje: J. A. OOSLKAMP, *korte Geschied- en Aardrijkskundige beschrijving van het tegenwoordige Europische Turkije*, ten dienste van Couranten-Lezers, met een Landkaartje des tegenwoordigen oorlogs; de prijs is 90 Centen. Tot gemak van Heeren Boekhandelaren zijn dezelve mede te *Amsterdam* bij *G. PORTIELJE* en *W. BRAVE Jr.*, te bekomen.

---

§ § § Bij Testament van wijlen *HENDRIKA LEUMERS*, in leven Huisvrouw van *JAN JANSEN Wz.*, gewoond hebbende te *Dieren*, Provincie *Gelderland*, is voor het geval, dat hare eerstbenoemde Erfgenamen mogten kunnen geraden oordeelen van hare Nalatenschap afstand te doen, tot die nalatenschap geroepen zekere *HENDRIKUS DAALHUIZEN*. — Het vooromschreven geval thans bestaande, zoo wordt, ingevolge de bepaling, bij hetzelve Testament vervat, gemelde *HENDRIKUS DAALHUIZEN*, en bij deszelfs overlijden zijne wettige afkomeling of afkomelingen bij deze opgeroepen, om zich binnen drie maanden na deze oproeping, met behoorlijke wettigende bescheiden aan te melden bij *BEREND KRANENBURG*, te *Rheden*, bij *Arnhem*, zullende, bij verzuim van dien bij het Testament gestelden termijn, met deze Nalatenschap worden voortgevaren, zoo als bij hetzelve Testament is bepaald.

---

† † † UIT DE HAND TE KOOP: Eene KOETSKOEPE met geheel nieuw onderstel en van binnen nieuw bekleed en geheel nieuw geschilderd. Te bevragen bij den Mr. Zadelmaker *A. H. SCHWARTZ*, in de Rijnstraat te *Arnhem*.

---

† † † Voor eenen civielen prijs UIT DE HAND TE KOOP een zeer goed en welluidend PIANO-FORTE, van 5 Octaaf met Mahoniehouten kast, uit de fabriek van de Gebroeders *MEYER* te *Amsterdam*. Adres in persoon, of met vrachtvrije brieven aan den Heer *D. van LONDEN*, te *Doesborgh* aan den *Yssel*.

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: een nieuw melkgevende EZELINNE, te bevragen bij *JAN TIEN*, in de Bakkerstraat te *Zutphen*.

---

† † † UIT DE HAND TE KOOP: een fraai BUREAU-ORGEL, met 4 REGISTERS, staande bij de Wed. *HEIDEMAN*, in het *Hof Geldria* te *Doesborgh*.

DILIGENCE ONDERNEMING
VAN
LOUIS VERMEULEN, te *Utrecht*.

Corresponderende te *Arnhem*, *Nijmegen*, *Zutphen* en *Enschedé*, bij uitsluiting van alle anderen, met de Koninklijk-Pruissische Grenspostambten en met geheel *Duitschland*.

Te *Utrecht* op *Amsterdam*, *Rotterdam*, *Leijden*, *'s Hage*, *Braband*, geheel *Frankrijk*, *Engeland* enz. enz.

De Ondergeteekende berigt het geëerd Publiek, dat hij door Z. M. is geautoriseerd, om, ter meerdere uitbreiding zijner Diligence-Diensten van *Amsterdam* door *Utrecht* en *Amerongen* naar *Arnhem*, *Nijmegen* en *Zutphen*, vice versa, en in onmiddelijk verband en correspondentie van dien, een Embranchement of Nevendienst, dagelijks rijdende van *Tiel* naar *Amerongen*, vice versa, op te rigten, hetwelk met den 1sten Julij 1829 een aanvang zal nemen.

Door deze nieuwe Dienst heeft hij het genoegen het geëerd reizend Publiek de gelegenheid aan te bieden, om geregeld dagelijks van *Amsterdam*, *Leijden* en *'s Hage* door *Utrecht*, alsmede van *Arnhem*, *Nijmegen* en *Zutphen* over *Amerongen* ook tot *Tiel* te kunnen doorreizen, en zoo ook wederkeerig van *Tiel* over *Amerongen* naar *Arnhem*, *Nijmegen*, *Zutphen*, *Utrecht*, *Amsterdam*, *Leijden* en *'s Hage*.

Deze nieuwe Diligence-Dienst zal dagelijks afrijden van *Tiel*, des morgens ten 10 ure, naar *Amerongen*, om aldaar voor de aankomst en het vertrek van bovengemelde Diligences te arriveren en daarna onmiddelijk retourneren.

De voornaamste Kantoren zijn:

Te *Amsterdam* bij C. v. D. HORST, op het Singel bij het Koningsplein; te *'s Hage* bij D. SCHRÖDER, Hooge Nieuwstraat; te *Leijden* bij SMITS, aan de Wittepoort; te *Utrecht* bij den Ondernemer in het *Zutphensche Posthuis*, aan het Vreeburg; te *Arnhem* bij de Wed. PEPFENHAUSER, in *het Zwijnshoofd*; te *Nijmegen* bij O. F. HOLTERMAN, in den *Rotterdamschen Wagen*; te *Zutphen* bij LOUIS BECK, in *de Keizerskroon*; te *Amerongen* bij D. VOS, Postmeester der Paardenposterij; te *Tiel* bij ROESINK, in *het Heeren Logement*, alwaar Plaatsen besproken en Goederen en Geldspecien ter verzending worden aangenomen.

Daar hij het vertrouwen en de gunst van het Publiek meer en meer ondervindt, zal hij ook niets onbeproefd laten, om zich dat door eene allezints exacte en prompte bediening waardig te maken.

Utrecht, den 16den Junij 1829.

LOUIS VERMEULEN.

---

§ § § Le Directeur du pensionnât à *Barneveld*, a l'honneur d'annoncer au public, en lui présentant le plan de son établissement, que, grace aux soins assidus de la Regence, il se voit en état de loger convenablement des jeunes gens de bonne maison. — Ceux des parens, qui voudront bien lui confier l'éducation de leurs fils, sont priés de s'adresser sans delai au dit Instituteur, vu qu'il n'y a que deux places à remplir.

PLAN DU PENSIONNAT
D'EVERHARDs. WILLEBERS,
à Barneveld, *Province de Gueldre*.

Art. 1. On enseigne, dans cette Pension, les langues Française, Hollandaise, Allemande et Anglaise, d'après les principes raisonnés de la Grammaire, l'écriture, l'arithmétique, la tenue des livres, la sphère, la géographie, les principes de physique, l'histoire dans toutes ses branches, la Mythologie, &c.

Art. 2. De plus on a soin de procurer aux élèves de très-bons maîtres de mathématiques, de musique, de danse, de dessin, d'armes, &c. Ces différens maîtres se paient à part, et on est libre de les prendre ou de ne pas les prendre; mais au premier cas on est tenu à ceux qui sont attachés au pensionnat, et du choix et sous l'inspection immédiate du Directeur.

Art. 3. On sait combien le physique influe sur le moral; d'après cette observation, on prend toutes les mesures nécessaires pour ne rien laisser à désirer sur ce point dans cet établissement: l'ordre, la propreté, des exercices modérés, une table simple, mais saine et abondante, sont une partie des avantages dont on fait jouir les jeunes élèves. — On porte enfin l'attention la plus constante à leur cultiver l'esprit en leur formant le coeur. Sans moeurs point d'éducation [illegible] maxime, le Directeur [illegible] de surveiller lui-même ses élèves avec le scrupule le plus religieux.

Le prix de la pension et de l'instruction spécifiés Art. 1 est par an . . . . *f* 225. —

A l'entrée on donne une fourchette et cuiller d'argent, six serviettes et six essuie-mains.

Ceux des pensionnaires, qui resteront à la Pension pendant les vacances, payeront six florins par semaine.

Les pensionnaires donneront au nouvel an trois florins pour les domestiques.

La pension se paie tous les trois mois, sans aucun egard aux absences, à moins qu'elles ne fussent causées par de longues maladies.

Il faut avertir de son départ quelque temps d'avance, ou bien payer un quartier de plus, si l'on veut partir sur-le-champ.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.